

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011242
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119011242.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovanej S. P., nar. XX. B. XXXX v J., trvale bytom G., Sv. W. XXX/XX, okr. Skalica, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. októbra 2021, č. k. 4T/32/2019-347, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. mája 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej S. P. zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalované O. P., nar. X. O. XXXX v J., trvale bytom J. a S. P., nar. XX. B. XXXX v J., trvale bytom G., Sv. W. XXX/XX vinnými zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 27.12.2018 v čase okolo 14.30 hod. v J. na K. ulici po vzájomnej dohode O. P. spoločne so S. P. pristúpili k A. D., nar. v roku XXXX, pričom O. P. odvieďla pozornosť poškodeného A. D. tým, že mu začala ponúkať na predaj fľašu alkoholu, čo využila S. P., ktorá mu z vrečka bundy vzala čiernu koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 505,- Eur, jeden kľúč na privesku a tri obrázky s náboženskou tematikou, čím spôsobili poškodenému A. D. škodu v celkovej výške 505,- Eur, pričom uvedeného skutku sa obž. O. P. dopustila napriek tomu, že bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/102/2018 zo dňa 27.04.2018, právoplatným dňa 27.04.2018 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a obž. S. P. sa skutku dopustila napriek tomu, že bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/106/2017 zo dňa 28.06.2017, právoplatným dňa 28.06.2017 za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.“

2. Okresný súd obžalovanej S. P. napadnutým rozsudkom podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3. K výroku o vine okresný súd uviedol, že ani jedna z obžalovaných nepoprela fakt, že by mala byť na mieste činu, hoci obžalovaná O. P. uviedla, že si to z dôvodu opitosti nepamätá. Okresný súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že obžalované stretli poškodeného, pričom jedna z obžalovaných ho zamestnala, počas čoho mu druhá odcudzila peňaženku. Podľa okresného súdu obžalované videli, že poškodený má pri sebe peňaženku a vychádza z obchodu, takže musel mať k dispozícii aspoň minimum peňazí. Podľa okresného súdu je tiež zrejmé, že obžalované konali koordinovane, minimálne na základe konkludentnej dohody, ako to vyplýva z výpovedí a z charakteru

skutku. Správanie obžalovaných po skutku a snaha zbaviť sa predmetu krádeže tiež nasvedčuje v prospech pravdivosti verzie ustálenej v skutkovej vete obžaloby a rozsudku. Okresný súd uviedol, že obžalované si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdené a čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom v predmetnej veci nie je rozhodujúca ani zmena právnej úpravy, keďže stíhaný skutok je rovnako trestný aj v zmysle novelizovaného znenia § 212 Trestného zákona. Podľa okresného súdu obžalované konali vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, t. j. chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t. j. také konanie obžalovaných, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

4. K výroku o treste obžalovanej S. P. okresný súd uviedol, že nezistil žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti, pričom obžalovaná sa ku skutku v prevažnej miere nepriznala a v zmysle vykonaného dokazovania mala byť tou, ktorá fyzicky využila rozptýlenie poškodeného, ktorý bol viditeľne chránenou osobou a tomuto odcudzila jeho peňaženku, následne tiež po skutku vykonala činnosť zameranú na zahľadanie stôp pri kontakte s orgánmi polície. Okresný súd ďalej uviedol, že samotný fakt, že skutok mal byť spáchaný koordinovaným spolupáchateľstvom, do istej miery zvyšuje jeho riziko pre spoločnosť. U osoby obžalovanej okresný súd nezistil kritický postoj k vlastnému trestnému činu, naopak jeho spáchanie nasledovalo po predošlom odsúdení za krádež, hoci aj čiastočne inou formou. V prípade osoby s takýmto profilom okresný súd považoval za vhodné ukladať trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, a to aj s ohľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaná trestný čin spáchala v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. Okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici s odôvodnením, že obžalovanej je nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný po prvýkrát, a teda prevýchovný účinok trestu u obžalovanej zatiaľ nie je vylúčený.

5. Proti napadnutému rozsudku podala odvolanie obžalovaná S. P., v ktorom uviedla, že žiada o uloženie súhrnného a úhrnného trestu, pretože bola odsúdená skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava I na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Obžalovaná preto žiada, o upustenie od trestu, alebo o uloženie súhrnného a úhrnného trestu, svoje konanie oľutovala a doposiaľ ho ľutuje. Obžalovaná ďalej uviedla, že jej druhá postrelili, takže je práceneschopný a sama sa stará o dve maloleté deti ako aj o svojho druhu. Obžalovaná preto žiada, aby bol súd ohľaduplný a od uloženia trestu jej upustil, alebo jej uložil súhrnný a úhrnný trest vo výmere 3 (tri) roky ako v predchádzajúcom rozhodnutí.

6. Prokurátor prítomný pri vyhlásení napadnutého rozsudku sa vzdal práva podať odvolanie a k odvolaniu obžalovanej S. P. sa nevyjadril. Obžalovaná O. P. odvolanie nepodala, preto napadnutý rozsudok vo vzťahu k jej osobe nadobudol právoplatnosť dňa 9. decembra 2021.

7. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

8. Podľa § 317 ods. 3 Trestného poriadku Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

9. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

11. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

12. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

13. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

14. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej S. P. nie je dôvodné.

15. Krajský súd podľa obsahu odvolania obžalovanej S. P. jej odvolanie posúdil ako odvolanie proti výroku o treste. Obžalovaná S. P. svoju vinu nepopiera a v odvolaní argumentuje len vo vzťahu k výroku o treste, ktorý jej bol napadnutým rozsudkom uložený, a to tak, že navrhuje upustiť od uloženia trestu, alebo aby jej bol uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k jej predchádzajúcemu odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 30. septembra 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. januára 2020.

16. Pokiaľ ide o konanie na okresnom súde, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, krajský súd toto posúdil v súlade s ustanovením § 317 ods. 3 Trestného poriadku len vo vzťahu k obžalovanej S. P.. Obžaloba na obe obžalované bola na okresný súd podaná dňa 15. mája 2019 a obžalovanej S. P. doručená spolu s výzvou podľa § 240 Trestného poriadku dňa 13. decembra 2019. Predvolanie na hlavné pojednávanie 18. októbra 2021 bolo obžalovanej S. P. doručené dňa 19. februára 2021, čo preukazuje doručka založená v spise okresného súdu na čl. I. 311, pričom obžalovaná bola v predvolaní poučená o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, čo vyplýva z textu predvolania založeného v spise okresného súdu na čl. I. 312.

17. Obžalovaná S. P. sa na hlavné pojednávanie konané dňa 18. októbra 2021 nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila a ani nežiadala o odročenie hlavného pojednávania. Okresný súd preto hlavné pojednávanie v súlade s ustanovením § 255 Trestného poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovanej.

18. Písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku bolo obžalovanej S. P. doručené dňa 24. novembra 2021, čo vyplýva z doručky založenej v spise okresného súdu na čl. I. 351. Odvolanie obžalovanej S. P. proti napadnutému rozsudku bolo do podateľne okresného súdu doručené osobne dňa 26. novembra 2021, teda odvolanie bolo podané včas.

19. Pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanej S. P. napadnutým rozsudkom uložený z odpisu registra trestov menovanej vyplýva, že táto bola doposiaľ štyrikrát súdne trestaná, a to za majetkovú trestnú činnosť, teda možno o nej konštatovať, že je špeciálnym recidivistom. Obžalovanej boli ukladané tresty odňatia slobody v podmienenom odklady ich výkonu. Z odpisu registra trestov zároveň vyplýva, že obžalovaná pred spáchaním stíhaného skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o odsúdenie obžalovanej Okresným súdom Bratislava I, na ktoré obžalovaná poukazuje, z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 30. septembra 2019, sp. zn. 1T/42/2019, právoplatným dňa 14. januára 2020 uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3

písm. b) Trestného zákona a zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výkonu o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 28. júna 2017, sp. zn. OT/106/2017, právoplatným dňa 28. júna 2017, a to za skutok spáchaný dňa 28. apríla 2017, z čoho potom vyplýva, že stíhaný skutok, ktorý bol spáchaný dňa 27. decembra 2018, je recidívou vo vzťahu k odsúdeniu obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 28. júna 2017, sp. zn. OT/106/2017. Obžalovanej preto nie je možné upustiť od uloženia trestu a ani uložiť súhrnný a úhrnný trest k trestu, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 30. septembra 2019, sp. zn. 1T/42/2019, právoplatným dňa 14. januára 2020, tak ako to navrhuje vo svojom odvolaní. Pokiaľ teda okresný súd obžalovanej S. P. ukladal trest samostatný, postupoval správne.

20. Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že v prípade obžalovanej S. P. nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti a ani žiadne priťažujúce okolnosti, sú jeho závery správne. Obžalovaná sa k spáchaniu stíhaného skutku nepriznávala, resp. jeho spáchanie popisovala inak, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, preto okresný súd obžalovanej správne nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že v prípade prvých dvoch záznamov sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Pokiaľ ide o tretí záznam, a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 29. apríla 2015, sp. zn. OT/71/2015, právoplatným dňa 29. apríla 2015, ide o podmienené odsúdenie s určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok. Keďže z odpisu registra trestov obžalovanej nevyplýva, že by okresný súd rozhodol o jej neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, krajský súd v rámci posúdenia predbežnej otázky riešil, či sa obžalovaná v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody osvedčila zo zákona a dospel k záveru, že v prípade tohto odsúdenia je potrebné na obžalovanú hľadieť tak, akoby odsúdená nebola.

21. Odsúdenie obžalovanej S. P. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 28. júna 2017, sp. zn. OT/106/2017, právoplatným dňa 28. júna 2017 zakladá právnu kvalifikáciu stíhaného skutku podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, ako to správne poznamenal okresný súd v napadnutom rozsudku. Zo skutočností uvedených v bodoch 20 a 21 potom vyplýva, že okresný súd obžalovanej správne nezohľadnil ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

22. Trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 tak ostala nezmenená, t. j. nebolo potrebné zvýšiť jej dolnú hranicu a ani znížiť jej hornú hranicu a okresný súd preto obžalovanej ukladal trest odňatia slobody vo výmere od troch do desiatich rokov.

23. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

24. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

25. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný

zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

26. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

27. Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, ktorý okresný súd obžalovanej S. P. uložil, krajský súd uvádza, že sa s úvahami okresného súdu stotožňuje. Obžalovaná S. P. stíhaný skutok spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 28. júna 2017, sp. zn. OT/106/2017, právoplatným dňa 28. júna 2017, stíhaný skutok je takisto majetkovej povahy a vyššej závažnosti, preto okresný súd správne obžalovanej uložil trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu. Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu a vychádzajúc z úvah uvedených v bodoch 23 až 26 aj krajský súd zastáva názor, že trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby je trestom, ktorý je v prípade obžalovanej spôsobilý naplniť tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu.

28. Okresný súd tiež správne rozhodol o zaradení obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že táto v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

29. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej S. P. ako nedôvodné zamietol.

30. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.